

Svajonų
ROMANAI

Aistra

FIONA BRAND

Vedybų pasiūlymas

2017 sausis-vasaris

Knygute.lt

Fiona Brand
(Fiona Brand)

VEDYBŲ PASIŪLYMAS

Romanas

Versta iš Fiona Brand, The Sheikh's Pregnancy Proposal, 2015

© Fiona Brand, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Janina Užubalytė, vertimas iš anglų kalbos, 2016

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2016

© Dreamstime.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2017

© „Svajonių knygos“, skaitmeninė versija, 2017

ISBN 978-609-03-0162-3

Elektroninę versiją parengė, 2016

Pirmas skyrius

Iki vedybų sutarties pasirašymo liko tik dvidešimt keturios valandos...

Ši mintis šeichą Kadiną Gabrielį ben Kadirą pažadino iš neramaus miego. Nusimetęs drobinę antklodę jis atsistojo ir apsimovė siaurus tamsius džinsus. Pro Zahiro karalystės konsulato Naujojoje Zelandijoje, Velingtono mieste, kur šeichas buvo apsistojęs, langus sklido blausi šalta šviesa. Geibas negalėjo patikėti, kad jau po dvidešimt keturių valandų vėl bus įsipareigojęs.

Santuoka su turtinga paveldėtoja išspręs karalystės finansines problemas. Šeichas kartą jau buvo vedęs – tiesą sakant, tai buvo tikras košmaras ir Geibas visai netroško jo pakartoti.

Jausdamas pilvą kutenantį šaltį, šeichas atitraukė linines užuolaidas ir atidarė prancūziško stiliaus balkono duris. Velingtone silpnai lijo. Geibas primerkė akis ir liūdnai pažvelgė į dangų – ką tik prasidėjo paskutinė jo viengungystės diena. Staiga, lyg tai būtų pranašiškas ženklas, pro debesis virš Velingtono uosto pasirodė saulės spinduliai, nušviesdami kambarį ir didžiulį dvylikto amžiaus port-retą, kabantį

ant sienos.

Geibas įdėmiai pažvelgė į šeicho Kadino Senojo portretą – jų abiejų gimtadienis, nelaimei, buvo tą pačią dieną. Šis protėvis išgarsėjo tuo, jog nugvelbė svetimą nuotaką su didžiuliu kraičiu. Kadinai Senasis, tamplierių ordino riteris, vos neišsikraustė iš proto dėl Kamilos de Valua – lieknos rudaplaukės tamsiomis akimis. Geibą nukrėtė šiurpas. Jo pirmoji santuoka taip pat buvo tikra beprotybė. Tiesa, išprotėjęs buvo ne pats jaunasis šeichas.

Geibas buvo susituokęs su Džazmina – vaikystės laikų bičiule. Iškart po vestuvių ji tapo labai priekabi, o negavusi to, ko užsigeisdavo, apsipildavo ašaromis. Džazmina priekaištaudavo Geibui, jog jis per daug dirba ir neva yra neištikimas. Šeichas neskubėjo pradėti vaikų, kol jų santuoka tokia nestabili. Džazminai ėmė atrodyti, jog Geibas gailisi vedęs, ir ji puolė į isteriją. Kartą jiems išsiruošus paplaukioti kateriu Džazmina vėl ėmė priekaištauti. Kai ginčas pernelyg įsisiūbavo, mergina persisvėrė per bortą, įkrito į vandenį ir nuskendo.

Geibas šoko į jūrą ir bandė išgelbėti savo jaunutę žmoną, bet nepavyko. Jis susižalojo veidą, o kaltė persekios jį iki pat mirties.

Legendos byloja, jog Kadinai Senasis aist-

ringai mylėjo savo žmoną. O štai Geibas visai netroško, kad kokia nors moteris jį kontroliuotų. Žinoma, aistra labai svarbi, tačiau tik trumpalaikiuose santykiuose. Meilė - visai kitas dalykas, niekaip nesusijęs su santuoka. Geibas nieku gyvu neleis, jog būsimoji žmona griebtųsi tokių pačių manipuliacijų kaip Džazmina.

Kažkas pasibeldė. Lengviau atsidusęs Geibas apsilvilko marškinėlius ir atidarė kambario duris. Tai buvo Chavjeras - Geibo bičiulis ir Zahiro karalystės saugumo ministras.

Chavjeras, ką tik atskridęs iš Zahiro, įžengė į šeicho apartamentus ir įteikė jam voką.

- Specialus pristatymas.

Geibas atplėšė voką ir išėmė vedybų sutartį, kurios detales prieš keletą dienų buvo suderinęs su įtakingiausiais Zahiro teisininkais.

Chavjeras pažvelgė į dokumentą ir išpūtė akis.

- Negaliu patikėti. Tu vesi dar kartą.

Geibas nuėjo į šiuolaikišką virtuvėlę.

- Neturiu kito pasirinkimo.

Zahiro karalystė kelis kartus vos nebankrutavo, o didžiulio Kamilos de Valua turto likučiai buvo prarasti per Antrąjį pasaulinį karą.

Geibui neliko kitos išeities, tik vesti dar vieną turtingą paveldėtoją ir, pasinaudojus jos turtais, išgelbėti skurstančią karalystę.

Chavjeras atsisakė Geibo pasiūlytų apelsinų sulčių.

– Maniau, jog po Džazminos žūties...

– Tikėjaisi, kad pasikeisiu ir griebsiuosi kitokių sprendimų?

Chavjeras neramiai pasimuistė.

– Kai susituokei su Džazmina, abu buvote per jauni. Tau metas *iš tikrųjų* vesti.

– Pirmoji mano santuoka buvo gana tikra. – Geibas ištuštino stiklinę iki dugno ir padėjo ant stalviršio. Taip, iš tiesų pirmoji santuoka buvo net per daug tikra. Tačiau kiekvieną kartą prisiminęs Džazminą šeichas sudrebėdavo. Jis buvo ne tik blogas sutuoktinis, bet ir nesugebėjo padėti savo žmonai tada, kai jai labiausiai to reikėjo. – Šį kartą viskas bus kitaip. – Geibas negali leisti, kad pasikartotų praeities scenarijus. Daugiau jokių manipuliacijų. – Nepamiršk, ši santuoka – verslo sandoris.

Chavjeras buvo laimingai vedęs, todėl nepajėgė susilaikyti:

– Negali būti, kad kalbi rimtai. Kokia moteris ryšis tokiai absurdiškai santuokai?

Geibas kilstelėjo antakius ir pradėjo vartyti vedybų sutartį. Prie sąlygų buvo įsegtas aplankas su jaunų pretendenčių iš pasiturinčių šeimų nuotraukomis. Buvo žinoma, jog šios merginos trokšta ištekėti už būsimojo Zahiro karalystės valdovo.

Chavjeras pažvelgė į aplanką ir susiraukė.

- Man regis, tu darai didelę klaidą. Tai tave pražudys.

Geibas piktai dirstelėjo į Chavjerą. Šeicho bičiulis norėjo atsiprašyti, tačiau Geibas jį nutildė. Juodu užaugo kartu. Chavjeras buvo vyriausiasis pabrolys Geibo vestuvėse. Po Džazminos žūties Chavjeras kant---riai bendravo su žurnalistais, atsakinėjo į visus jų klausimus, taip suteikdamas galimybę Geibui išvengti viešumos. Vyrų draugystė atlaikė jau ne vieną išbandymą.

- Privalau vesti. Zahiro karalystei reikia ne tik pinigų, bet ir sosto paveldėtojo.

Kai Chavjeras išėjo, Geibas susirado švarių drabužių ir nuėjo į vonią. Mąstė apie bičiulio žodžius, jog pirmosios vedybos įvyko per anks-ti. Geibui buvo dvidešimt metų, Džazminai - aštuoniolika. Jų santuoka tetruko dvejus me-tus.

Geibas atsuko dušą, palaukė, kol plytelės aprasojo, tada nusirengė ir žengė po vandens srove. Dabar jam jau trisdešimt. Geibas – vienintelis sūnus šeimoje, todėl privalo susilaukti palikuonių. Visgi jis nenori vesti. Jau buvo apsvarstęs Vakarų kultūroje įprastus būdus gauti pinigų, tačiau tai draudžia Zahiro Konstitucija. Geibo tėvas gydomsi nuo vėžio ir negali įsitraukti į verslą, todėl sūnus sutiko išspręsti karalystės problemas tradiciniu būdu.

Po kelių minučių Geibas apsiliko baltus marškinius, pasirišo raudoną kaklaraištį ir pasipuošė juodu kostiumu. Vėliau išsivirė stiprios kavos ir mėgavosi ja žiūrėdamas pro langą. Velingtoną vėl merkė lietus. O štai Zahiro karalystėje visada šviečia saulė. Geibo motina kilusi iš Naujosios Zelandijos, be to, čia jaunasis šeichas lankė mokyklą.

Vyras dirstelėjo į laikrodį. Tada tuščią kavos puodelį padėjo šalia vedybų sutarties. Dabar jam reikia skubėti pusryčių su Zahiro ir Naujosios Zelandijos ministrais. Jie aptars jo karalystės lankytinas vietas ir naująją turizmo strategiją. O vakare Zahiro konsulate rengiamas kokteilių vakarėlis ir paskaita apie senąją karalystės kultūrą.

Geibas pagalvojo, kad paskutinę laisvės die-

ną privalo praleisti ypatingai.

Juk vėliau jis amžiams įsipareigos vienai moteriai. Toks šeicho likimas.

Jai lemta patirti meilę, tikrą meilę...

Suskambėjo Saros Duval žadintuvas. Mergina buvo panirusi į nuostabų sapną, iš kurio dar nenorėjo pabusti. Sara dirbo mokytoja, todėl kiekviena diena buvo panaši į praėjusią. Išjungusi žadintuvą ji padėjo galvą ant pūkinės pagalvės ir vėl nugrimzdo į saldų sapną.

Karys žvelgė Sarai tiesiai į akis. Taip, lyg ji jam būtų gražiausia moteris pasaulyje. Kaip ilgai Sara laukė savo svajonių princo!

Jis suėmė ją už smakro. Kario veidą vagojo didžiulis randas, tačiau tai vyrą darė dar patrauklesnį. Sara negalėjo patikėti: daugelį metų vyrai ją niekino, o šis gražuolis jos tikrai geidžia! Mergina prigludo kariui prie krūtinės, ji girdėjo, kaip smarkiai daužosi jo širdis. Vadinasi, jis tikrai susijaudinęs.

Vyriškis daug nekalbėjo, tačiau Sarai tai patiko. Ji suprato kūno kalbą ir žinojo, jog kartais žodžiai visiškai nereikalingi. Jais negalima pasitikėti, o kūno kalba niekada neapgauna.

Užmiršusi viską pasaulyje Sara pasistiebė ant pirštų galiukų, panardino pirštus į tankius

kario plaukus ir prasižiojo. Jūdviejų lūpos susiliejo aistringam bučiniui ir mergina suvirpėjo.

Sara suprato, kad pagaliau išmušė lemtinga akimirka. Ji sutiko savo svajonių vyrą. Dabar ji žino, ką reiškia būti geidžiamai. Netrukus sužinos, kas yra tikra aistra... Netrukus Sara pirmą kartą atsiduos vyrui...

Dar kartą suskambėjo žadintuvas. Sara pabudo, tačiau kario žodžiai vis dar skambėjo ausyse: *Būsi mano amžinai.*

Ji atsikėlė ir dar kartą išjungė žadintuvą. Pažvelgė pro langą – tokia pat nyki pilkuma kaip visada. Prie lovos ji laikė įjungtą elektrinį šildytuvą, todėl naktį nesušalo. Mergina giliai įkvėpė stengdamasi atpalaiduoti krūtinę kaus-tančią įtampą ir pajuto aštrų skausmą galu-gerklėje. Tarsi tas galingas vyras išties būtų pribloškęs ją savo aistra...

Saros žvilgsnis užkliuvo už šeimos kronikos oriniais viršeliais, kurių vartė prieš miegą. Matyt, ji liko gulėti ant lovos krašto, o naktį nuslydo ant grindų. Tai buvo senąja prancūzų kalba surašytos ataskaitos, kurias Sarai atnešė nepaprastai išprusęs pusbrolis.

Juose buvo aprašyta dramatiška istorija, nutikusi su Kamila de Valua – tolimes Saros gimini-

naite. Ši moteris, neva gyvenusi prieš aštuonis šimtmečius, privalėjo ištekėti už šeimos išrinkto vyro. Deja, Kamilos laivas patyrė katastrofą ir ji išsilaipino tolimoje Zahiro karalystėje. Čia susipažino su tos karalystės šeichu, kovose užgrūdinto tamplieriaus, ir už jo ištekėjo. Toji Kamila viską paaukojo dėl meilės ir galiausiai buvo labai laiminga. Ar tai gali būti tiesa?

Sara susiraukė. Ji prisiminė šio ryto sapną ir stengėsi atgauti sveiką nuovoką. Ko gero, Kamilos de Valua istorija – Saros sapno pagrindas. Be to, prieš kelias dienas mergina apsilankė egzotiškosios Zahiro karalystės konsulate, ten apžiūrėjo senovinių dirbinių ekspoziciją ir išklausė paskaitos apie šalies kultūrą. Kai susiruošė išeiti, lauke prapliupo smarkiai lyti, o Sara kaip tyčia skėtį buvo palikusi namuose. Ji apsisuko, grįžo atgal į Zahiro konsulatą ir kaktomuša susidūrė su seksualiausiu pasaulyje vyru. Iš pradžių Sara nelabai suprato, kas vyksta.

Jai iš rankų iškrito visos skrajutės, o žavus nepažįstamasis jas surinko nuo grindų, nusišypsojo ir ištiesė Sarai ranką. Panašu, kad tai tas pats vyras iš sapno.

Prisiminusi kai kurias sapno detales Sara išraudo. Deginantis apkabinimas, aistringas bu-

Činys... Deja, visa tai – tik sapnas. Sara Duval – senamadiška istorijos mokytoja. Ji niekada nepatirs tokios aistros...

Kamilos de Valua atveju idiliška svajonė išsipildė, tačiau nedera pamiršti, kad ji turėjo didžiulį kraitį. Sara įsitikinusi: šeichas Kadinus niekada nebūtų vedęs paprastos merginos.

Mergina atsisėdo savo jaukioje lovoje ir paėmė paslaptinius istorinius dokumentus, užrašytus senąja prancūzų kalba, taip pat kelis lapus su Kamilos pusbrolio atliktais vertimais į anglų kalbą.

Lauke pūtė stiprus vėjas, negailestingai talžydamas langus ir medinį seno namo karkasą. Sara nusitraukė antklodę, įsispyrė į minkštas šlepetes, apsivilko chalata ir priėjo prie lango. Išaušo dar viena ūkanota lietinga diena.

Gatvę, kurioje gyveno Sara, gaubė tirštas pilkas rūkas. Lempos vis dar blausiai apšvietė tvarkingai pakirptas gyvatvores, baltai dažytas medines tvoras ir susiraizgiusių rožių kupsčius. Šiame rajone namai buvo sustatyti vienas prie kito – praeiviams ir automobiliams būdavo sunku net prasilenkti. Čia gyveno vienišiai arba jaunos šeimos – tie, kurie neišgalėjo įsigyti erdvesnio būsto. Čionykščiai namai – neapsakomai nykūs: nei dailūs senoviniai, nei pato-

gūs šiuolaikiški.

Sara atitraukė užuolaidas, nuėjo į virtuvę ir išsivirė stiprios arbatos, paskui palindo po dušu, apsirengė ir susiruošė į darbą. Jos virtuvė buvo labai maža, joje tik būtiniausi daiktai. Išties, tokia buitis nė iš tolo neprimena romantiškos kasdienybės tolimojoje Zahiro karalystėje!

Sara gurkštelėjo karštos arbatos ir pažvelgusi į didžiulio lango stiklą pamatė savo atspindį. Mergina įdėmiai išstudijavo savo išvaizdą: bjaurus kuodas viršugalvyje, jokio makiažo, storas chalatas... Išsyk nusprendė, kad atrodo pavargusi ir... nuobodi.

Pagalvojusi apie savo amžių – jai jau dvidešimt aštuoneri – Sara susiraukė. Ji nebėra pauglė, spindinti jaunatvišku grožiu. Tiesa, nėra ir bjauri. Jos akys mėlynos, oda – šviesi, tam sūs plaukai – tiesūs ir tankūs. Atrodo, dar nėra senėjimo ženklų.

Kitą mėnesį Sarai Duval sukaks dvidešimt devyneri. Dar po metų – jau ir trisdešimt.

Mergina giliai atsikvėpė. Pagalvojusi apie artėjančią sukaktį įsitempė ir sunerimo. Laikas negailestingai bėga, o ji taip ir nesurado tikrosios meilės....

